

# Juraj Dolnozemsky újabb versei

## Csorba összegzés...

Egyre jobban  
nyiladozik a tavasz,  
megjöttek a gólyák,  
már a fecskéket várjuk!  
Hogy teljes legyen az öröm  
párjuk kíséri a fészkekhez.

Mennyi, mennyi minden  
napvilágra kerül még!  
Bár ma éppen  
felhőtlen az ég.  
De hol az este,  
hát még az éj!

Csábos titkait bizonygatja  
az ezerarcú kéj.

Halandó vigyázz,  
esélyt kaptál arra,  
hogy még élj.

## Magányomban...

Tarka őszi színekre  
Vált a határ!  
Emlékeimben keresek egy nevet  
Magányomban fürkészem az eget!

Jaj, jaj, jaj  
Hová soroljam  
a végleg elveszett időt.  
amiből a bánat kinőtt.

De jó lenne  
reménykedni még!  
Oly csábító a kora reggeli kék  
hinni abban, hogy megmarad tovább  
arcodon a szép,  
– Legalább álmaimban  
összeállt a kép!

Visszanézve az egész  
Olyan csábítóan ép.

## Ó ...

te telhetetlen  
emberi bírvágy  
amelynek  
nincs széle, hossza, vége!  
Habzsolod a sikert  
teszed azt tovább, tovább  
éjt nappallá téve.  
aminek nincs  
hossza széle vége!  
Kapkodod két marokkal,  
öltre mész érte!  
Gyávának  
hadd remegjen a térded!  
Te, mint aki  
korlátlan rabja vagy  
rossznak, gonosznak,  
sorstársaid is oroznak!  
Féket, félelmet  
nem ismerve már!  
Szerinted, szerintük  
maga az élet  
egy nagy bazár!  
Pedig a halál – kaszál,  
kaszál.  
Halandók felett  
így ítélkezve!  
Mert ilyen a kedve!  
A kocka el van vetve.

Menekülés előre.

## Mit szeretnél

Keresed a helyed,  
Mint mindig  
Abban bizonytalan vagy,  
hogy egyáltalán  
megleled?!

A nyár is megy  
a maga útján.  
Nem kérdi tőled,  
Te mit szeretnél!

Vagy örülsz,  
vagy lecövekelsz  
szomorkodni egy-egy esetenél!  
Száz szín  
Ott vibrál az ecsetnél!

Sikerek, illatok,  
fények, tények, ott lebegnek.  
Gyógyírt nyújtanak a  
sebeknek.

Halandó;  
Tanulj meg  
Bölcsen várni...  
– kivárni!

Kevésbé elvárni!